

Arrest

nr. 187 750 van 30 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 oktober 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 6 januari 2010 een eerste aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

- 1.2. Op 23 juli 2010 wordt de verblijfsaanvraag van 6 januari 2010 ontvankelijk verklaard.
- 1.3. Verzoekster dient op 24 augustus 2012 een tweede aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.
- 1.4. Op 11 oktober 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de verblijfsaanvraag van 24 augustus 2012 onontvankelijk. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).
- 1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 8 mei 2013 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 6 januari 2010 ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.
- 1.6. Bij arrest nr. 103 512 van 27 mei 2013 vernietigt de Raad de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 11 oktober 2012.
- 1.7. Op 17 juli 2013 wordt de verblijfsaanvraag van 24 augustus 2012 ontvankelijk verklaard.
- 1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 5 februari 2014 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 24 augustus 2012 ongegrond wordt verklaard. Eveneens op 5 februari 2014 wordt beslist tot het opleggen van een inreisverbod voor drie jaar. Tegen deze laatste beslissing stelt verzoekster een beroep in bij de Raad.
- 1.9. Op 6 mei 2014 wordt overgegaan tot de intrekking van het inreisverbod van 5 februari 2014. Bij arrest nr. 127 967 van 7 augustus 2014 verwerpt de Raad het beroep tegen deze ingetrokken beslissing.
- 1.10. Verzoekster dient op 8 september 2014 een derde aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden in België in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.
- 1.11. De verblijfsaanvraag van 8 september 2014 wordt op 8 oktober 2014 door de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding onontvankelijk verklaard. Eveneens op 8 oktober 2014 wordt besloten tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden verzoekster op 18 november 2014 ter kennis gebracht.

De niet-ontvankelijkheidsbeslissing is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 06.09.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

[O., M. J. N.] [R.R.: ...]

nationaliteit: Nigeria

geboren te [...] op [...]

adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 05.02.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 27.08.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 27.08.2012 (zie bevestiging arts dd.

02.10.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 05.02.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De “bevestiging” van een arts-adviseur van 2 oktober 2014 waarnaar wordt verwezen en die verzoekster samen met deze beslissing ter kennis wordt gebracht, en die bijgevolg kan worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing, luidt als volgt:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 06.09.2014 en 27.08.2012 te vergelijken. Betrokkene legt in de aanvraag d.d.6/9/2014 een standaard medisch getuigschrift (SMG) voor, opgesteld door Dr. (naam van de arts niet leesbaar) op d.d. 18/8/2014 + bijlagen d.d. 1/4/2014 en 7/3/2014. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 27/8/2012. Op het standaard medisch getuigschrift d.d. 18/8/2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde standaard medisch getuigschrift bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”

Het bevel om het grondgebied te verlaten luidt verder als volgt:

“De mevrouw

Naam + voornaam: [O., M. J. N.]

geboortedatum: [...]

geboorteplaats: [...]

nationaliteit: Nigeria

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig visum.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep wat de eerste bestreden beslissing betreft

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Zij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

“DOORDAT, de bestreden beslissing de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen onontvankelijk verklaart op basis van artikel 9ter, §3, 5° VW :

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Gemotiveerd op de bewering dat de gezondheidstoestand van verzoekster onveranderd is en er geen sprake is van een nieuwe diagnose t.a.v. het gevoegde medisch attest van 27.08.2012.

TERWIJL, verzoekster benadrukt dat een dergelijke appreciatie moet gemotiveerd worden vanuit medisch oogpunt en niet kan gebeuren door een andere motivering terwijl de medische attesten blijken te geven van een actuele en veranderde pathologische staat.

1. De medische regularisatieaanvraag van 2014 aangaf :

« Verzoekster voegt in bijlage eveneens een origineel medisch type attest van 18.08.2014 (stuk 2), en hieruit blijkt het volgende.

In 2009 werd al vastgesteld dat verzoekster leed aan positieve JAK2, essentiële trombocytemie en polycythaemia vera syndroom (PV/ET) en deze diagnose wordt herhaald.

Ze lijdt ook aan :

- seronegatieve reumatoïde arthritis (RA)

Haar behandelende arts, [G. H.], verduidelijkt deze laatste actuele diagnose nog. Namelijk als “chronisch lumbaal syndroom met chronische pijn, wat zeer invaliderend werkt voor haar mobiliteit, en professionele activiteiten en reizen onmogelijk maakt”.

Zij dient op dit ogenblik verschillende medicijnen te nemen ter behandeling:

- hydrea

- dafalgan

- emconcor

- amlodipine

Verder wordt ze ook behandeld door epidurale infiltraties, “te herhalen volgens nood”. Hydrea moet ze levenslang innemen.

Dus ze heeft nood aan continue medicatie en aan mantelzorg.

In geval van onderbreking van de behandeling zullen er bij verzoekster deformaties ontstaan, alsook een neurologische uitval en haar nog meer beperken in haar mobiliteit.

Bovendien stelt verzoeksters arts expliciet “continueren van behandeling met Hydrea is levensnoodzakelijk ter preventie van majeure, levensbedreigende thrombosen. De beschikbaarheid van de medicatie kan mijns inziens niet gegarandeerd worden in het thuisland Nigeria”. »

En verder ook nog : « Alsook, niet te negeren, de afgekondigde noodtoestand door het uitbreken van het Ebola virus (stukken 4). »

2. [...]

3. Overwegende dat artikel 9ter bepaalt :

« De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonbaar overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. »

Dat het artikel eveneens bepaalt in de 1e paragraaf, 5e lid :

« De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. »

3.1. De tegenpartij kan de ingeroepen argumenten en de voorgelegde medische getuigschriften aangaande verzoekers toestand en de bewijswaarde die eruit voortvloeit niet, zonder haar verplichting tot formele motivering te miskennen, verwaarlozen (voy. dans cet esprit, C.E., n°95.840, 28 mai 2001, R.D.E., n°115, p.467).

Dat in eerste instantie dus de ziekte en ernst ervan moet beoordeeld worden door de ambtenaar-geneesheer.

Het gaat om een medische appreciatie en deze moet ook als dusdanig gemotiveerd worden

In casu echter betrof het advies van de arts-adviseur enkel de vaststelling (verkeerd : infra) dat de medische toestand niet veranderd zou zijn sinds de vorige medische regularisatieaanvraag.

Wat geenszins een medische beoordeling inhoudt van de vermelde ziekte, ernst ervan, behandeling enz.

Integendeel, dit advies lijkt allesbehalve medisch ingegeven, daar waar punt 5 van de 3de paragraaf van artikel 9ter wordt aangehaald door de arts. Terwijl deze bevoegdheid conform artikel 9ter toekomt aan de Dienst Vreemdelingenzaken (gemachtigde van de minister), logisch en evident bij gebrek aan medische evaluatie/inhoud.

Dat inderdaad de motivering, zowel door het medisch rapport als door de beslissing zelf, aantoonde dat geen medische analyse plaatsvond.

Een dergelijke automatisering zou neerkomen op een politieke beslissing in plaats van een medische beslissing, terwijl die alleen een beslissing op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 kan staven.

Dat de geformuleerde argumenten ten aanzien van de motivering van de tegenpartij aantonen dat geen enkele voldoende analyse, gebaseerd op effectieve en nagekeken medische elementen, is gebeurd.

Dat kan besloten worden tot een onvoldoende motivering aangezien in huidig geval geen enkele medische overweging aanwezig is.

Dat het geheel van de aangegeven gebreken, aan een medische analyse en medische motivering dus een schending uitmaakt van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en de motivering in feite niet voor waar kan worden weerhouden omwille van de vermelde gebreken.

Dat deze motivering ook een schending uitmaakt van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 aangezien de afwezigheid van medische vaststelling niet toelaat het bestaan van een pathologie te bepalen die overeenkomt met de vereisten van de eerste paragraaf van artikel 9ter.

3.2. Overwegende dat de eerste bestreden beslissing bovendien onbegrijpelijk is nu zij geen rekening houdt met de ingeroepen (nieuwe) medische elementen van de aanvraag van verzoekster.

Dat de formele motivering, gepreciseerd in artikel 3 van de wet van 29/07/1991, nochtans adequaat moet zijn.

Overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State moet de motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, verzoekers toelaten de reden te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing (R.v.St., nr. 191.585, 18 maart 2009).

Het gegeven advies van de arts-adviseur komt daarentegen niet overeen met de gegevens die blijken uit de neergelegde medische attesten door verzoekster.

De aanvraag 9ter van 2012 was gebaseerd op de volgende medische situatie : Maligne hypertensie en Polycythemia Vera.

In februari 2014 oordeelde de arts adviseur daarover, op basis van medische attesten van 2009 en het laatste van 12.07.2012, dat er hoofdpijn/migraine werd weerhouden en soms voorkomende diffuse gewrichtspijnen, en besloot tot een gebrek aan graad van ernst vereist in het kader van de medische regularisatieprocedure.

Op te merken : de arts-adviseur boog zich begin 2014 over medische inlichtingen die dateren van twee jaar daarvoor en gaf daarover alsnog een advies.

Terwijl, ter staving van de huidige medische regularisatieaanvraag anno 2014, herneemt Dr. [H.], verzoeksters behandelende arts, in het medisch attest van 18.08.2014 de medische voorgeschiedenis zijnde : positieve JAK2, essentiële trombocytemie en polycythaemia vera syndroom (PV/ET).

En als diagnose stelt hij in augustus 2014 : nogmaals PV/ET alsook seronegatieve reumatoïde artritis (RA).

Hij voegt over deze laatste actuele diagnose nog toe : "chronisch lumbaal syndroom met chronische pijn, wat zeer invaliderend werkt voor haar mobiliteit, en professionele activiteiten en reizen onmogelijk maakt." En (in de bijlage dd. maart 2014) : "continueren van behandeling met Hydrea is levensnoodzakelijk ter preventie van majeure, levensbedreigende thrombosen. De beschikbaarheid van de medicatie kan mijns inziens niet gegarandeerd worden in het thuisland Nigeria".

En verder voegde verzoeksters raadsman nog stukken toe aangaande de intussen afgekondigde noodtoestand door het uitbreken van het Ebola virus.

Dat verzoekster niet kan begrijpen waarom deze medische elementen buiten beschouwing werden gelaten en nog minder waarom kan worden gesteld dat het om een identieke aanvraag zou gaan die reeds eerder werd behandeld !

Het gaat om elementen objectief bevestigd en aangetoond bij haar nieuwe aanvraag, met de concrete gevolgen (niet reizen of werken) en risico's (levensbedreigend) in geval van terugkeer, en die nergens blijken uit het advies van de arts adviseur in februari 2014 (over een medische toestand van 2012 gaande in essentie over hoofdpijnen).

De arts-adviseur dan nu onmogelijk stellen dat de diagnose en gezondheidstoestand van verzoekster ongewijzigd is en verwerende partij kan dit advies niet zonder meer overnemen zonder de op haar rustende motiveringsplicht te schenden.

Dat het nochtans noodzakelijk was, gelet op de plicht tot voorzichtigheid van elke administratie, en plicht tot zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, erop toe te zien het geheel van de medische informatie in aanmerking te nemen alvorens een beslissing te nemen.

Dat deze medische gegevens maar konden verzameld worden door een ernstige analyse van het medisch dossier, zoals aangetoond quod non in casu.

Dat een dergelijke motivering niet adequaat is en niet antwoordt op de opgeworpen elementen door verzoekster in het kader van haar aanvraag tot machtiging van verblijf.

Dat de beslissing tot onontvankelijkheid daartoe dus niet wettelijk gemotiveerd werd en dan ook een schending van de motiveringsplicht uitmaakt.

4. Overwegende dat de wettelijke bepalingen uiteengezet in het enig middel leggen een correcte, formele, duidelijke, precieze, geldige en voldoende motivering op.

Dat deze geciteerde wettelijke bepalingen in het middel dan ook manifest miskend zijn.

Dat de principes van behoorlijk bestuur iedere normaal zorgvuldige administratie oplegt haar appreciatiebevoegdheid uit te oefenen als een normaal voorzichtig en redelijk bestuur, rekening houdend met het wettelijkheidsbeginsel.

Dat de manifest verkeerde appreciatie een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel dat het bestuur verbiedt te handelen tegen alle redelijkheid in.

Dat elke administratieve rechtshandeling gebaseerd moet zijn op exacte juridische en feitelijke motieven, ook redelijk en wettelijk toegelaten.

Dat deze regel zich opdringt aan de administratie ook al beschikt zij over een uitgebreide discretionaire appreciatiebevoegdheid.

Dat ze oplegt dat de administratie handelt overeenkomstig de wetten en algemene rechtsprincipes die haar de bevoegdheid geven staven.

Dat de genomen beslissing aantoont dat de auteur ervan wel beschikte over het geheel van de elementen (beslissing 9ter verwijst zelf naar de betreffende medische attesten en aanvraag), nuttig voor een correcte analyse van verzoeksters aanvraag, maar deze gewoon niet in aanmerking nam.

Dat eveneens moet worden vastgesteld dat het artikel 62 van de Wet van 15/12/1980 en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen geschonden zijn doordat de motivering absoluut onvoldoende blijkt te zijn in casu.

Dat dit gebrek aan voorzichtigheid en grondige analyse een schending uitmaakt op de adequate motivering ten aanzien van de opdrachten van elk van de partijen in het licht van de voormelde wetsbepalingen.

Dat de plicht tot voorzichtigheid waartoe elke behoorlijke administratie gebonden is dus geschonden is en dat de bestreden beslissing wel degelijk ernstige gevolgen kan hebben voor verzoekster.

Dat wettelijke fouten een manifest probleem van interne legaliteit met zich meebrengen die niet conform is aan het principe van interne motivering van elke administratieve akte en bijgevolg een schending uitmaakt van de externe legaliteit van de akte en van de artikelen 62 van 15 december 1980 en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991."

2.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

"Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat een aanhoudende diagnose niet hetzelfde is als een gewijzigde gezondheidstoestand.

De gezondheidstoestand van verzoekster werd geanalyseerd in het kader van een vroegere aanvraag 9ter.

Bij beslissing van 5 februari 2014 werd de aanvraag 9ter, ingediend op 27 augustus 2012, ongegrond verklaard.

In de beslissing van 5 februari 2014 werd uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van verzoekster.

In het advies van 2 oktober 2014 stelde de arts-adviseur dat op het standaard medisch getuigschrift van 18/08/2014 geen nieuwe diagnose wordt gesteld. Dit standaard medisch getuigschrift bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand.

Verzoekster riep in huidige aanvraag 9ter dezelfde aandoening in als in de vroegere aanvraag 9ter.

Aangezien de gezondheidstoestand ongewijzigd is ten opzichte van de vroegere aanvraag, dient de arts-adviseur geen onderzoek te voeren naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de nodige behandeling in het land van herkomst.

De arts-adviseur heeft zich reeds uitgesproken over de ingeroepen aandoeningen en hij stelde vast dat de aandoening geen risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch een risico op onmenselijke en vernederende behandeling.

Artikel 9ter§3-5° Vreemdelingenwet voorziet dat de aanvraag onontvankelijk dient te worden verklaard wanneer de gezondheidstoestand ongewijzigd is ten opzichte van een vroegere aanvraag.

Verwerende partij heeft artikel 9ter correct toegepast.

De beginselen van behoorlijk bestuur zijn eveneens correct toegepast aangezien verzoekster niet aantoont dat haar gezondheidstoestand gewijzigd is.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief, op grond waarvan de beslissing is genomen, wordt aangegeven.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002). De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden."

2.3.1. Het staat niet ter discussie dat de eerste bestreden beslissing onder het toepassingsgebied valt van de wet van 29 juli 1991, zodat niet kan worden ingezien op welke wijze deze beslissing het artikel 1 van deze wet schendt.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. In de motivering van deze beslissing wordt zo, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, vastgesteld dat de verblijfsaanvraag om medische redenen niet ontvankelijk is, omdat de ter ondersteuning van de aanvraag ingeroepen elementen reeds werden ingeroepen in een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, met name de aanvraag van 24 augustus 2012. Er wordt gesteld dat uit het standaard medisch getuigschrift voorgelegd bij de thans voorliggende aanvraag blijkt dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is in vergelijking met de gezondheidstoestand zoals deze werd ingeroepen bij de aanvraag van 24 augustus 2012, en deze enkel bevestigt. Verweerder verwijst naar een "bevestiging" van een arts-adviseur van 2 oktober 2014 bijgevoegd in een gesloten omslag, waarin deze bevestigt dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is ten opzichte van het medisch attest gevoegd bij de verblijfsaanvraag van 24 augustus 2012 en in het thans voorliggende standaard medisch getuigschrift geen enkele nieuwe diagnose wordt gesteld.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekster in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de eerste door haar bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3.2. In de mate dat verzoekster aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motieven die aan de eerste bestreden beslissing ten grondslag liggen, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en dit in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet luidde verder op het ogenblik van het nemen van de eerste bestreden beslissing als volgt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

De Raad benadrukt dat de bewoordingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet duidelijk zijn en geen interpretatie behoeven. Deze wetsbepaling geeft duidelijk aan dat de bij de aanvragen ingeroepen elementen met elkaar dienen te worden vergeleken, waarbij de aanvraag onontvankelijk dient te worden verklaard indien deze elementen dezelfde zijn (RvS 20 oktober 2015, nr. 232.626). De wetgever heeft aldus willen verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen tot in het oneindige worden ingediend.

De thans voorliggende verblijfsaanvraag om medische redenen van 8 september 2014 wordt onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet en omdat de hierbij ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van de eerdere verblijfsaanvraag om medische redenen van 24 augustus 2012. Er wordt hierbij overwogen dat de gezondheidstoestand zoals deze wordt aangehaald in het standaard medisch getuigschrift van 18 augustus 2014, en rekening houdende met de hierbij gevoegde bijlagen, ongewijzigd is ten aanzien van de gezondheidstoestand zoals deze eerder werd ingeroepen in het kader van de verblijfsaanvraag van 24 augustus 2012 en deze slechts bevestigt. Hiervoor wordt verwezen naar een “*bevestiging*” van een arts-adviseur, waarbij deze eveneens opmerkt dat in het standaard medisch getuigschrift van 18 augustus 2014 geen enkele nieuwe diagnose wordt gesteld.

Verzoekster betoogt dat haar verblijfsaanvraag om medische redenen van 2012 was gebaseerd op een maligne hypertensie en Polycytemia Vera, terwijl ter ondersteuning van de thans voorliggende verblijfsaanvraag om medische redenen bijkomend ook een ‘*seronegative reumatoïde arthritis (RA)*’ werd ingeroepen. Zij stelt dat aldus de arts-adviseur en verweerder ten onrechte geen nieuwe ingeroepen elementen hebben weerhouden.

De Raad stelt, op basis van de stukken van het administratief dossier, vast dat verzoekster zich in de verblijfsaanvraag van 24 augustus 2012 beriep op een “*Polycytemia Vera PU/ET met positieve JAK-2, met secundair maligne hypertensie en hoofdpijnen*” (zie vraagstelling “*B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend*” in het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 12 juli 2012), waarvoor een medicamenteuze behandeling en driemaandelijke controle bij een hematoloog volgens de behandelde arts(en) noodzakelijk is en dit levenslang.

In het bij de thans voorliggende verblijfsaanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 18 augustus 2014 wordt, wat dezelfde vraagstelling “*B/ DIAGNOSE*” betreft, melding gemaakt van enerzijds een essentiële trombose en polycytemia vera en anderzijds een seronegatieve reumatoïde artritis. Wat dit laatste betreft, wordt verder gesteld: “*chronisch lumbaal syndroom met ischiatiforme pijnen waarvoor chronische pijnmedicatie en infiltraties. Zeer invaliderend voor mobiliteit en activiteiten van het dagelijkse leven. Professionele activiteiten en reizen zijn niet mogelijk*”. Wat de noodzakelijke medische behandeling betreft, wordt melding gemaakt van Hydrea, Dafalgan en antihypertensiva alsook epidurale infiltraties “*te herhalen volgens nood*”.

Aldus stelt de Raad vast dat verzoekster dient te worden bijgetreden waar zij aanvoert dat zij ter ondersteuning van de thans voorliggende verblijfsaanvraag om medische redenen, en dit in vergelijking met de eerdere verblijfsaanvraag om medische redenen van 24 augustus 2012, wel degelijk nieuwe elementen heeft ingeroepen. Pas voor het eerst in de thans voorliggende verblijfsaanvraag beroept

verzoekster zich immers op een seronegatieve reumatoïde artritis en chronisch lumbaal syndroom. In dit verband kan de Raad ook nog benadrukken dat in een bijgevoegd medisch stuk betreffende een consultatie op 7 maart 2014 wordt verduidelijkt dat pas in april 2013 een seronegatieve reumatoïde artritis werd vastgesteld. Aldus blijkt ook niet dat de arts-adviseur is uitgegaan van een correcte feitenvinding waar hij stelt dat in het standaard medisch getuigschrift van 18 augustus 2014, en dit in vergelijking met de medische stukken zoals deze voorlagen in het kader van de eerdere aanvraag van 24 augustus 2012 waarbij het recentste medische stuk dateerde van 12 juli 2012, “*geen enkele nieuwe diagnose [wordt] gesteld*”.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan de gedane vaststellingen. Op geen enkele wijze gaat verweerder in op het concreet naar voor gebrachte betoog dat ten onrechte geen rekening is gehouden met het gegeven dat ter ondersteuning van de thans voorliggende verblijfsaanvraag om medische redenen bijkomend ook een ‘*seronegative reumatoïde arthritis (RA)*’ en een chronisch lumbaal syndroom werden ingeroepen. Verweerder stelt dat een aanhoudende diagnose niet hetzelfde is als een gewijzigde gezondheidstoestand, zonder concreet aannemelijk te maken dat voormelde elementen door verzoekster ter ondersteuning van haar verblijfsaanvraag om medische redenen van 2012 reeds werden ingeroepen. Verweerder heeft het ook over het gegeven dat in de thans voorliggende verblijfsaanvraag “*dezelfde aandoening*”, in het enkelvoud, wordt ingeroepen als in de verblijfsaanvraag om medische redenen van 2012, waarmee hij er aldus aan voorbij lijkt te gaan dat in het standaard medisch getuigschrift van 18 augustus 2014 duidelijk verschillende diagnoses en aandoeningen worden ingeroepen. In de nota met opmerkingen betoogt verweerder verder dat verzoeksters gezondheidstoestand reeds werd geanalyseerd in het kader van de vorige verblijfsaanvraag om medische redenen, met name in de beslissing van 5 februari 2014 en het hieraan ten grondslag liggende advies van een arts-adviseur van 3 februari 2014. In het advies van 3 februari 2014 is als dusdanig evenwel geen sprake van een seronegatieve reumatoïde artritis en evenmin van een chronisch lumbaal syndroom.

Een schending van de materiële motiveringsplicht juncto artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep wat de tweede bestreden beslissing betreft

In zijn arrest nr. 187 749 van 30 mei 2017 ging de Raad ook reeds over tot de nietigverklaring van de beslissing tot ongegrondheid van 8 mei 2013 inzake verzoeksters eerdere verblijfsaanvraag om medische redenen van 6 januari 2010, alsook van het op dezelfde dag gegeven bevel om het grondgebied te verlaten. Hierbij benadrukte de Raad dat blijkens de gegevens van het dossier verweerder de verblijfsaanvraag om medische redenen van 6 januari 2010 op 23 juli 2010 ontvankelijk verklaarde, hetgeen tot gevolg heeft dat overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet verzoekster gerechtigd is op een attest van immatriculatie en dus de behandeling van deze aanvraag in België mag afwachten. Er werd hierbij eveneens vastgesteld dat verweerder het in deze situatie klaarblijkelijk zelf ook nuttig en nodig heeft geacht om de bevoegdheid tot het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door verzoekster ingediende verblijfsaanvraag op medische gronden. Op die manier, zo oordeelde de Raad, heeft verweerder zich geconformeerd aan artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dat oplegt dat hij bij het nemen van een beslissing tot verwijdering onder meer rekening houdt met de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. De Raad stelde vast dat verweerder door aldus te handelen erkent dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten. Eenzelfde feitelijke samenhang kan worden vastgesteld waar verweerder pas overging tot het nemen van de thans tweede bestreden beslissing na onderzoek van de nieuwe verblijfsaanvraag om medische redenen van 8 september 2014.

Gelet op het feit dat de ongegrondheidsbeslissing van 8 mei 2013 werd vernietigd en de ontvankelijk verklaarde aanvraag van 6 januari 2010 opnieuw hangende is bij het bestuur en er ook grond is tot de nietigverklaring van de thans eerste bestreden beslissing, moet ook het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

4. Korte debatten

Er is grond tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Met toepassing van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

5. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 oktober 2014 tot het onontvankelijk verklaren van een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS